

[Justitsministeren.]

at de vilde have et andet Synspunkt. Men alle Lægerne var enige om, at dette var en farbar og rigtig Vej.

Endelig kom det ærede Medlem ind paa et Argument, som, hvis det var rigtigt, vilde være fældende for Lovforslaget. Jeg maa derfor ofre dette Argument en Bemærkning. Det ærede Medlem vilde uden videre slaa fast, at af de forskellige Læger, han havde talt med, sagde den ene, at han vilde benytte den Fremgangsmaade, den anden, at han vilde benytte en anden Fremgangsmaade, og hævdede, at der derfor var Tvivl om, hvilken Fremgangsmaade man vilde benytte.

Jeg maa heroverfor saa kraftigt som vel muligt i Overensstemmelse med det, Ordføreren har pointeret, sige, at det er ikke den enkelte Læge, der bliver afgørende for, hvilken Fremgangsmaade der skal benyttes, det er Retslægeraadet, Sundhedsstyrelsen og Justitsministeriet, altsaa tre Institutioner, hvor man ikke kan gaa ud fra, at Afgørelserne vil veksle fra den ene Dag til den anden, men hvor netop videnskabelige Synspunkter vil fæstne sig, og der vil danne sig en aldeles bestemt Praksis.

Man maa ikke glemme, at Meningen med denne Lov er at hjælpe ulykkeligt stillede Mennesker. Naar derfor den ærede sidste Taler (Vesterager) mente, at man netop vilde komme til at ramme de ulykkeligt stillede, saa er det ikke rigtigt. Denne Lov er bestemt til at hjælpe de ulykkeligt stillede, og jeg kan tale med om dette, thi der er ingen Justitsminister, der ikke oplever, at Folk kommer op og bønfalder ham om, at der maa blive givet Tilladelse til, at de bliver underkastet denne Operation. Ja, det kan gaa saa vidt, at ogsaa Hustruer kommer op og siger: Det er den eneste Redning for min Mand, at han underkastes denne Operation. Saa er det haardt for en Justitsminister at maatte sige: Jeg har ingen Hjemmel dertil. Loven her aabner Adgang til, at man kan gøre det.

Det er saa let for de Herrer at sige: de ulykkeligt stillede Mennesker, deres Stilling maa man ikke vanskeliggøre. Men det er netop de ulykkeligt stillede Mennesker, der kommer og beder om, at Lovgivningsmagten vil aabne en Vej for dem, saa at de paa regulær Maade kan blive underkastet Operationen.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som er min gode Ven, sige, at havde jeg ikke været en Tilhænger af dette Lovforslag før, saa vilde jeg være blevet det, efter at det ærede Medlem havde haft Ordet her. Jeg synes, at til at drage

saadanne Konsekvenser frem, som det ærede Medlem her gjorde, hører der Dristighed, f. Eks. et saadant Argument som, at hvis man gaar den Vej, Lovforslaget tilsigter, saa maa man jo ogsaa gaa med til, at de, der lider af Kleptomani, hvis de kommer og beder om det, faar Armene hugget af.

Mener det ærede Medlem virkelig, at det er noget, der kan sammenstilles med dette? Det vilde jo ikke hjælpe at faa Armene hugget af, thi vi er jo kommet saa langt, at man nu ogsaa har kunstige Arme — hvad vilde saa det hele kunne hjælpe? Vi er her saa langt ude i Konsekvenserne, at jeg vil foreslaa det ærede Medlem, om vi ikke skal lade disse frygtelige Konsekvenser fare.

I det hele taget er det ganske interessant at se, at Modstanderne egentlig ikke er saa bange for det, der her sker, de er det mere for de Konsekvenser, der skimtes langt ude i Periferien. Hvad kan der ikke ske i anden-tredie-fjerde Omgang? sagde det ærede Medlem. Men lad os lade Rigsdagen om det til den Tid, vi kan jo alligevel ikke binde Rigsdagen med Hensyn til, hvad den vil gøre til den Tid.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz var ogsaa heroppe og fremkom med en Begrundelse af sit Standpunkt. Da det ærede Medlem med høj og tydelig Røst proklamerede sine Grunde, var jeg klar over, at her havde man et Medlem, som var villig til at tage Konsekvensen af sit Standpunkt, det ærede Medlem havde Mod til at sige: denne Lov vil jeg bekæmpe med alle de Midler, der staar til min Raadighed. Jeg blev derfor noget overrasket ved kort Tid efter at høre Argumenter, der skulde begrunde, hvorfor det ærede Medlem ikke direkte vil tage Afstand fra Loven, men blot ikke vil tage Ansvaret for Lovens Gennemførelse, men omvendt heller ikke vil tage Ansvaret for, at Lovforslaget ikke blev gennemført.

Det ærede Medlem sagde, at jeg smilede paa det Tidspunkt, og det var rimeligvis, fordi jeg mente, at det var Kvindeløgt, som der kom frem. Nej, absolut ikke, thi Kvindeløgt kan ogsaa være logisk, det er der ikke noget i Vejen for; men de Argumenter, som det ærede Medlem her kom frem med, var saadanne: hvorfor jeg ikke kan stemme for, og hvorfor jeg heller ikke tør stemme imod, jeg maa blive siddende ned og sige, at jeg tør hverken tage Ansvaret for det ene eller det andet.

Man siger, det er en Forsøgslovgivning, og med dette vil man slaa os. Det er ikke